

De fire musketerer

Belgiske fårehunder – groenendaël, malinois, laekenois og tervueren så dagens lys som rase i 1891. Fra å være, som navnet sier, en gjeterhund, har den utviklet seg til å bli en allsidig bruks- og familiehund. «Belgeren» befester i dag en posisjon som en trivelig og sunn rase og den vinner stadig nye venner.

Opprinnelse, historisk tilbakeblikk

På den belgiske landsbygda fantes store saueflokker som ble gjett av små hunder som var fulle av arbeidslyst og som tilsynelatende aldri ble trøtte. Hundene som hadde et hode som minnet sterkt om ulvens, var livlige, intelligente og hadde en lett, kvadratisk kropp. De var hengivende overfor sin eier, men mistenksomme og skye overfor fremmede.

Belgeren i Norge

I Norge er den belgiske fårehunden en relativt ny rase. Den første groenendaelen kom til Norge i 1967 og tervueren meldte sin ankomst i 1973. Malinois og laekenois kom først i 1986. Fra den spede begynnelsen for drøye 30 år siden har belgeren blitt en populær rase, med en årlig tilvekst på 200 -300 individer.

Til tross for at belgeren fortsatt er en relativt liten rase i Norge har den gjort seg bemerket på

en rekke områder. Rasen kan skilte med flere godkjente lavinehunder og den hevder seg stadig bedre innenfor bruks- og lydighetsporten.

Men hva er egentlig en belger?

Belgeren utmerker seg i første omgang med sitt meget tiltalende ytre. Dette gjelder spesielt de langhårete variantene. En groenendaël eller tervueren i god form og med velstelt pels, blir lagt merke til. Hundens stolte reising, intelligente og oppmerksomme uttrykk og ikke minst dens livlige temperament får de fleste hjerter til å smelte. Men, også de andre variantene «forlanger» oppmerksomhet av en som tilfeldigvis går forbi. En velstelt og muskuløs malinois formelig strutter av styrke og utholdenhet. Den ruhårete laekenoisen skiller seg fra de andre belgerne ved at man ikke så lett ser rasens typiske trekk. Under den ruhårete krøllete pelsen banker likevel et fullblods belgerhjerter.

Nettopp det tiltalende ytre kan være belgerens «verste» fiende. Mange er det nok som har falt for det vakre utseendet til en fullvoksen belger



Malinois

og som har smeltet fullstendig etter et første blikk ned i ei valpekasse full av livlige hjerteknuser. I en slik stund er det kanskje lett å overse det faktum at en belger, for å trives, trenger eller beint fram forlanger aktivitet. Mang en nyetablert belgereier har nok erfart at verdien av så vel skotøy som møblement kan bli sterkt forringet av en liten belger gutt eller jente som kjeder seg.

Belgerens egenskaper og behov

Dersom du vurderer en belger, er det viktig at du kjenner til rasens egenskaper og behov. Er du en «sofa-digger», som foretrekker å ligge foran TV'en med hunden som fotvarmer, frarådes



Groenendaël



Laekenois



Tervueren



Malinois valp



Laekenois valp

rasen bestemt! Velg da heller en annen rase, som har mindre behov for aktivisering, mosjon og mental stimulans. Vil du derimot legge ned mye tid på trening og aktivisering, kan belgeren være det riktige valget for deg. En belger som får sitt medfødte behov for psykisk stimuli tilfredsstillt, belønner deg gjennom å gjøre sitt ytterste igjennom det meste dere foretar dere sammen.

Belgeren er meget livlig, glad, vaksom og oppmerksom - du kan være sikker på at den får med seg det aller meste. Dessuten er den intelligent, lett lært og enormt arbeidsvillig. Dette er egenskaper som er både positive og negative. For en kyndig hundefører er dette positivt, men for en nybegynner kan den bli uheldig. En belger lærer «alt» kjapt, både det du ønsker den skal lære, og (dessverre) det du ikke ønsker den skal lære... Og, avlæring tar som kjent lengre tid enn nyinnlæring, så her gjelder det å holde hodet kaldt. Du må planlegge treninga på en slik måte at du er et skritt foran hunden i treninga.

Om man tenker over disse egenskapene nevnt ovenfor, så er det ganske lett å forstå at denne rasen krever mye mental stimuli for å ha det godt. Får den ikke utløp for sin sprudlende energi og arbeidslyst, ja - da ligger det i kortene at vi ofte ender opp med en «problemhund». Understimulering fører ofte til stress, bjeffing/bråk, ødelegging av inventar, jaktting av biler osv. En belger er avhengig av en god leder som tar initiativ i hverdagen.

Typisk for alle belgere er de lynkappe reaksjonene, de ser og hører alt! Og, tanke og handling går i ett. Kort sagt - den er både impulsiv og intensiv i alt den foretar seg. Selv om den er meget lett lært kan den også være selvstendig og bestemt, dette kan en erfare i lydighetsringen. Den kan gjøre seg opp egne meninger om hvordan et moment skal utføres, her gjelder det at føreren har humør

nok til å se det komiske i situasjonen. Generelt anbefales mye godt humør om man vurderer en belger, deres påfunn kan være mange.

Grunnet belgerens livlige intellekt er det et faktum at den kan være mistenksom mot saker og situasjoner den ikke har opplevd før. Miljøtrening og sosialisering i løpet av det første leveåret er derfor ekstremt viktig! Mot sin eier er rasen myk og kjærlighetsfull, men mot ukjente mennesker kan den være uinteressert. Dette må ikke forveksles med redsel, som f.eks. at hunden drar seg unna vanlig kontakt. Men en skal være klar over at en belger sjelden hilser like begeistret mot fremmede som mot kjente, selv om det selvsagt finnes unntak her også.

For belgeren står alltid familien i sentrum. For å oppnå belgerens hengivenhet må en - i belger-

ens øyne - gjøre seg fortjent til den! Når dette er sagt er belgere som ikke går frem til fremmede mennesker som tilbyr vennlig kontakt ikke rasetypiske i begrepet temperament i følge standarden.

Krevende i puberteten

En belger i puberteten kan være en sann prøvelse, og har man ikke lagt et godt grunnlag med unghunden før periodene kommer, vil ofte problemene dukke opp. Ikke sjelden ser man belgere på rundt ett år til omplassering. Har du derimot befestet ditt forhold til hunden før denne tiden, vil du kanskje ikke merke denne tiden som plagsom i det hele tatt. I denne perioden gjelder det å fortsette å trene på det hunden kan, nyinnlæring kan altså være slitsomt i denne tiden. Belgerne modnes seint, rundt 3 års alder merker man en forandring i positiv retning,



Groenendael valp



Tervueren valp

hunden vil da ha høstet erfaringer som gir den trygghetsfølelse, om du som eier har gjort din jobb frem til da. Tispene kan man merke modnes litt tidligere, men her finnes sikkert store variasjoner.

Mosjon

Hvor mye mosjon trenger belgeren da? Man hører ofte om de som sykler flere mil med hunden, og enda er den stresset og rastløs. Selvsagt trenger belgeren en del fysisk mosjon, men enda viktigere er den mentale stimuli, altså «hjernetrim» i form av ulike aktiviseringer. Det kan være spor, rundering, feltsøk, lydighetstrening, «sirkuskunster» osv. Det spiller altså ingen rolle hvor mange mil du går med hunden om ikke hjernen får mosjon! Dette må du som potensiell belgereier være klar over, og vurdere om du har tid nok og interesse for et slikt aktivt hundeliv som en belger krever. (De tre foregående avsnittene er gjengitt fra «Boken om Belgiska Vallhundar» av Anne S. Fallesen)

Standarden for belgiske fårehunder

Ifølge standarden skal en belgisk fårehund være middels stor, velproporsjonert, kvadratisk, kombinert med eleganse og kraft. Tørr sterk muskulatur, hardfør og vant til et liv i friluft. Skapt for å motstå de skiftende årstider og det hyppige værskifte i det belgiske klima. Med sin harmoniske bygning og hodets stolte holdning gir den inntrykk av robust eleganse.

En belgisk fårehund skal være vaksom og aktiv, meget energisk og alltid klar til handling. Den forener gjeterhundens arbeidsevne med den beste vakhundens verdifulle egenskaper. Hvis det kreves, er den uten nøling en hårdnakket og ivrig forsvarer for sin herre. Dens livlige årvåke temperament og selvsikre vesen uten angst eller aggressivitet skal avspeiles i kroppsholdningen og det stolte og oppmerksomme uttrykket. De fire variantene – groenendael, malinois, lækenois og tervueren - har lik standard, bort-



Balansegang

sett fra pelsen. Groenendael har lang, sort pels. Malinois har kort, rødgul pels med sorte hårspisser og sort maske. Lækenois har ruhåret og tørr pels. Pelsen er rødgul med antydning av sorte hårspisser. Tervueren er langhåret. Pelsen er rødgul eller grå med sorte hårspisser og sort maske.

Norsk Belgisk Fårehundklubb

NBFK ble stiftet i 1980. Det første interimstyret besto av Ivar Sundby og Randi og Lars Asper. De to siste er fremdeles aktive. Randi ble til og med valgt til klubbens leder igjen i år.

Den første generalforsamlingen ble avholdt i forbindelse med NKKs utstilling på Sjølyst 29. november 1980.

NBFK arrangerte sin første spesialutstilling og Lydighetsprøve 31. august og 1. september 1985. På denne utstillingen deltok 142 belgere fra Norge og Sverige. I år har NBFK arrangert spesialutstilling med stor-cert i Trøndelag 26. juni. Der ble for første gang en malinois BIS.

Avdeling Nordland arrangerte utstilling for flere raser 19. juni. Og avdeling Rogaland arrangerte spesialutstilling 11. september. I tillegg har det vært lydighetskonkurranser, agilitykonkurranser og bruksstevner i Hordaland, Rogaland og Oslo/Akershus.

Lokalavdelinger

NBFK har lokalavdelinger i de fleste fylker. Avdelingens hovedoppgave er å tilby medlemmene aktiviteter i lokalmiljøet. I tillegg til offisielle arrangement, er det hvert år medlemsmøter, kurs, treninger, uoffiselle konkurranser og andre uformelle samlinger rundt omkring i landet.

Dommerkonferanse

NBFK har flere ganger arrangert dommerkonferanse, første gang var i 1981. Neste dommerkonferanse blir tidlig i 2006. NBFK håper og tror at mange vil møte opp og lære mer om bel-



Spor



Agility



IPO

Ønsker du mer informasjon?

Om du mener en belgisk fårehund er rasen for deg, er du hjertelig velkommen til å kontakt oss. Besøk gjerne vår hjemmeside www.nbfk.org, eller kontakt vår leder Randi Asper, Asper Gård, 2040 Kløfta, telefon: 63 98 15 72, mobil: 958 91 102 eller e-post: rpla01@yahoo.no



Tekst :
**GRETHE BLINDHEIM MED GODHJELP
AV MANGE BELGERVENNER**

Fotos:
MEDLEMMER I NBFK



Fri ved foten



Rundering